

AR TIESA, KAD NEVEIKIA SA

*STUDENTŲ POLITIKOS
GIDAS*

Studentų judėjimas
„Šauksmas“

Ar tiesa, kad neveikia SA

Studentų politikos gidas

Studentų judėjimas „Šauksmas“

Kaunas
2020

IVADAS

Ar studentai turi mokėti už bendrabutį, nors per karantiną jame negyvena? Ar nekeista, kad mokantis nuotoliniu būdu barake toks šūdinas internetas?

Ar studijų metu nedirbi, nes darbo nepavyksta suderinti su paskaitomis? Ar stipendijos neužtenka nei pusei mėnesio, nors minti tik bomžpalkiais ir grikiais? Visą dieną universitete svajoji apie šnicelį su bulvių koše už studentišką kainą?

Prasmingiau tavo suneštus pinigus skirti privatiems vakarėliams ar neįgalųjų infrastruktūrai? Nevažiavai į fuksų stovyklą, nes tau nepatinka alkoholyje skęstantis balius?

Jeigu turi nuomonę bent vienu iš šių klausimų, sveikinimai – tu turi politines pažiūras. Kaip suprast? Atsakymai į šiuos klausimus, kurie liečia ne tik tave, sudaro tavo pažiūrų visumą. Visiems studentams bendri reikalai turėtų būti tvarkomi pagal iš šių pažiūrų išeinančius prioritetus.

Studentų prioritetus derinti ir vykdyti turėtų jų

studentų atstovybė (SA). Vis dėlto be išimties visos Lietuvos studentų atstovybės traktuoja savo studentus kaip vientisą masę, atseit turinčią vienodus interesus. Todėl didelė dalis sprendimų, susijusių su šiais klausimais, priimama neatsižvelgus į studentų lūkesčius.

2019 metais šauksmininkų judėjimas paskelbė pasipiktinimą tokia studentų politika, iškėlė iššūkį studentų atstovybių apsileidimui ir pareikalavo demokratijos, solidarumo ir atvirumo.

Per tą laiką šauksmininkų dėka studentų atstovybės atkreipė dėmesį į dirbančių studentų poreikius, o Lietuvos studentai pirmą kartą išėjo į gatves dėl geresnių sąlygų ir dėstytojams, ir apskritai aukštųjų mokyklų personalui. Šauksmininkai toliau siekia, kad studentų savivalda būtų progresyvi, demokratiška ir solidari studentams ir kitiems aukštojo mokslo bendruomenės nariams.

Siekiame į studentų savivaldą sugrąžinti politiką, stiprinti savivaldą universitete ir už jo ribų bei kurti savitą ir nepriklausomą studentų kultūros lauką.

Šioje knygoje išdėstyti ne tik studentų savivaldos ir politikos pagrindai – organizacijos ir kaip jos veikia – bet ir šauksmininkų atsakymai į studentų gyvenimo problemas.

PIRMA DALIS

KAS YRA STUDENTŲ SAVIVALDA?

1. ORGANIZACIJOS

Lietuvoje studentų savivaldą sudaro dviejų lygių organizacijos. Studentų atstovybės (SA) – artimiausios studentui ir veikiančios visose šalies kolegijose ir universitetuose. Jos yra atsakingos už vietinės studentų savivaldos įgyvendinimą. Studentų atstovybė skiria arba renka atstovus ir į mokyklos, ir į savo vidinius valdymo organus.

Nors atstovybei tarp kitų universitete ar kolegijoje veikiančių studentų organizacijų yra suteiktos kelios privilegijos, vis dėlto atstovybė nėra universiteto valdymo organas. Vadinasi, studentai universiteto valdyme dalyvauja tik per į universiteto organus paskirtus, bet ir juose studentai nesudaro daugumos. Atstovybės yra atskiri dariniai su savo įstatais ir taisyklėmis.

Lietuvos studentų sąjunga (LSS) – antrasis, nacionalinis nacionalinis studentų savivaldos lygmuo. Sąjunga vienija studentų atstovybes, o apie jos veiklą įprastas studentas paprastai žino dar mažiau nei apie SA ir paprastai su LSS susiduria tik studijų pradžioje įsigydamas **Lietuvos studento pažymėjimą (LSP)**.

Tariamai sąjunga turi atstovauti visų Lietuvos studentų interesus, tačiau LSS priklauso ne visos atstovybės. Tiesą sakant, netgi didžiausio šalies Vilniaus universiteto Studentų atstovybė nėra LSS narė.

2. VEIKLA

Pagrindinės atstovybės veiklos sritys yra renginių savo nariams ir likusiems studentams organizavimas bei studentų atstovų skyrimas į aukštosios mokyklos valdymo organus – studijų programų komitetus, fakultetų tarybas, universiteto ar kolegijos senatą, tarybą ir ginčų komisijas.

Atstovybių biudžetas sudarytas iš universiteto ar kolegijos administracijos skirtų pinigų, studentų lėšų, gautų iš LSP, ir projektų. Pagal išlaidas didžioji dalis atstovybės renginių skirta

patiems atstovybės nariams. Jų metu buvę ir esami atstovybės nariai tariamai moko atstovybės narius ir taip užtikrina organizacijos kultūros tęstinumą.

Svarbiausia LSS veikla – Lietuvos studento pažymėjimo gamyba ir platinimas. Už LSP surinktas lėšas LSS ne tik finansuoja savo, bet ir visų Lietuvos studentų atstovybių veiklą. Greta to LSS dalyvauja nacionalinėje studentų politikoje, lankosi Seimo ir Vyriausybės posėdžiuose, formuoja studentų politikos gaires.

3. VALDYMAS IR RINKIMAI

Atstovybę valdo jos vidinės taisyklės ir valdymo organai. Nors šių organų pavadinimai tarp atstovybių gali skirtis, jų vaidmuo paprastai yra labai panašus. Valdymo organus sudaro: konferencija, studentų parlamentas, valdyba, prezidentas ir revizijos komisija.

Kasmetinė **konferencija** daugumoje atstovybių yra aukščiausias valdymo organas, kuris renka organizacijos vadovą ir keičia įstatus. Kai kurios studentų atstovybės, pavyzdžiui, VDU SA, tokio organo neturi, bet jo veiklą atlieka studentų parlamentas.

Studentų parlamentas daugumoje atstovybių yra aukščiausias valdymo organas tarp konferencijų. Nors parlamente turėtų būti diskutuojama tarp skirtingų pažiūrų studentų atstovų ir priimami sprendimai, paprastai parlamento vaidmuo yra žymiai menkesnis.

Didesnę galią turi atstovybių **valdybos, prezidentai** ir jų **biurai**, kurie faktiškai atlieka visus atstovybės valdymo darbus bei vienašališkai skirsto pinigus studentų veiklai finansuoti.

Revizijos komisijos yra atstovybių priežiūros organai. Tačiau dėl tendencijos atstovybės veteranams čia pabaigti savo tarnybą ir familiumo, revizijos komisijos retai, o kai kuriuose mokyklose niekada nepastebi ir nesiima iniciatyvos prižiūrėti atstovybės veiklą.

Iš šių organų tik studentų parlamentas ir konferencija yra tiesiogiai renkami. Šie organai išrenka kitus atstovybės organus. Pavyzdžiui, VDU studentų prezidentą 2020 metų rinkimuose išrinko tik 25 studentai, nors VDU mokosi beveik 10 000 studentų. Beje, tik VDU studentų parlamentas renkamas tiesiogiai. Kitų aukštųjų atstovybėms yra suteikiamas dar menkesnis studentų mandatas.

Konferencijos, studentų parlamentas taip pat renka studentų atstovus į aukštosios mokyklos

organus: nuo smulkiausių studijų programų komitetų fakultetuose iki visos mokyklos senato ar tarybos. Nors atstovybės paskirti studentų atstovai mokyklos organuose esą atstovauja visų studentų interesus, iš tiesų ne visi studentai automatiškai yra atstovybės nariai. Į jas reikia būti priimtam kaip ir į bet kokią kitą organizaciją.

ANTRA DALIS

STUDENTŲ SAVIVALDOS PROBLEMOS

1. NEDEMOKRATIŠKI RINKIMAI

Kaip buvo minėta, daugumoje kolegijų ir universitetų studentų rinkimai vyksta mažuose, atstovybės organizuojamuose renginiuose. Tokie rinkimai gali sudaryti brandžios studentų savivaldos išpūdį: pasitempę parlamentariai, kaukšintys aukštakulniai, svarbių dokumentų rietuvės ir Powerpoint skaidrės – visai taip, kaip daro dalykus dideli dėdės ir tetos Seime.

Visgi rinkimų metu dažno kandidato į studentų atstovus linksniuojamas pažadas – priimti sprendimus pagal studentų apklausas. Kodėl apklausos sudaro tokią svarbią studentų atstovybių veiklos dalį? Kodėl rinkėjai nuolat perklausiami, jei atstovus demokratiškai turėtų išrinkti visi studentai?

Piktnaudžiavimo apklausomis priežastys slypi studentų atstovų rinkimuose. Juose iš tiesų

dalyvauja tik studentų atstovybės nariai, kurie atstovus renka iš savo tarpo. Rinkimų metu kandidatai yra vertinami tik atstovybės narių, bet atstovai juk skelbiasi atstovaujantys visiems studentams. Pavyzdžiui, studentų aktyvumas renkant savo parlamento narius trijuose didžiausiuose šalies universitetuose nesiekia nė 5 procentų.

Peršasi liūdna išvada, kad Lietuvoje studentų politikos iš esmės neformuoja studentai-rinkėjai. Apklausos puikiai pasitarnauja kaip pasiteisinimai nesiimti ryžtinių veiksmų.

Išrinkti studentų atstovai turėtų atstovauti ir daugumos, ir mažumos interesams, būtų atskaitingesni savo rinkėjams ir turėtų tartis dėl sprendimų studentų parlamente. Akivaizdu, kad piktnaudžiavimas studentų apklausomis yra nedemokratiškos ir iškreiptos atstovavimo sistemos bruožas.

2. SILPNA SAVIVALDA

Ir įstatymuose, ir aukštųjų mokyklų įstatuose numatyta, kad studentų savivaldą vykdo atstovybės. Tačiau ir atstovybės, ir LSS šiandien iš principo yra aukštojo mokslo sistemos adminis-

tracijos priedėliai. Atstovybės už studentų pinigus aptarnauja universitetų struktūras, o LSS – ministeriją. Atidžiai pasižiūrėjus į atstovybės organizaciją ir jos santykį su studentais, sunku pasakyti, kad apskritai studentų savivalda egzistuoja.

Pavyzdžiui, atstovybės skirsto studentų suneštus pinigus (gautus studentams sumokėjus už LSP), bet atstovybės nariai yra vieninteliai asmenys, kurie pagal jų įstatus gali gauti informaciją apie atstovybės veiklą ir joje dalyvauti. Jeigu studentas nėra SA narys, tai jis net negali sužinoti, kaip skirstomi jo pinigai.

Aišku, kad trūksta esminio savivaldos elemento – socialinio susitarimo tarp atstovybės ir studentijos. Tačiau šitaip atstovybė nėra įpareigota drėbėti ant kilimėlio prieš atstovaujamus studentus. Dėl to studentų savivalda domisi tik pačios atstovybės nariai. Tai liudija mažas aktyvumas studentų parlamento rinkimuose ir pačios atstovybės apklausos, kurios rodo, kad studentai nepasitiki atstovybe.

Studentų savivalda nebus nei demokratiška, nei skaidri, kol ji nebus visuotinė. Kaip gyvenant mieste negalima nepriklausyti ar išstoti iš vietos savivaldos taip turėtų veikti ir studentų savivalda universitete ar kolegijoje. Sprendimas narystę

studentų atstovybėje padaryti privalomą sukurtų socialinio susitarimo tarp atstovybės ir studentijos pagrindus ir leistų vystytis realiai studentų savivaldai.

3. STUDENTŲ INTERESAIS NESUINTERESUOTA ATSTOVYBĖ

Kas yra tie studentų interesai ir kas juos turėtų atstovauti? Pavienio studentų atstovo šūkis „atstovauti visų studentų interesams“ ne tik neturi pagrindo, nes bet kuriuo klausimu visų studentų interesai išsiskiria, tačiau taip pat parodo, kad atstovas nežino, kurios studentų grupės interesams jis atstovauja.

Kad ir kaip kratytusi šio epiteto, studentų atstovybės yra politinės organizacijos. Pavyzdžiui, nutartis nuolat skirti didžiąją dalį dešimttūkstantinio atstovybės biudžeto studentų pramogoms ir pačių atstovybės atstovybės narių išlaidoms yra politinis sprendimas. Atsisakyti išreikšti palaikymą streikuojantiems mokytojams, nors to reikalauja universiteto studentai, yra bailus bei trumparegiškas, tačiau taip pat politinis sprendimas.

Dabartinė atstovybės politika stiprina klasiki-

nį atstovybės kaip vakarėlių organizatorės įvaizdį. Reikia suprasti, kad ribotų SA resursų paskirstymas yra prioritetų apibrėžties, todėl grynai ideologinis klausimas. Šio klausimo sprendimas negali būti nusavintas nuo studentų ir sutartas už SA vadovybės ofiso durų.

4. UŽLEISTA STUDENTŲ POLITIKA

Užsukus į studentų parlamento posėdį, pasitiks kurortinė rimtis. Atpalaiduojančiai nuteikia sinchroniškai ošiantis rankų miškas. Trys dešimtys delegatų vieningai balsuoja už tarybos, senato, fakulteto tarybų, komisijų narius, paskirtus nuo SA. Proginame suvažiavime, kitaip vadinamame ataskaitine konferencija, matomastoks pat harmoningas SA veiklos ir finansinių ataskaitų, Revizijos komisijos ataskaitos tvirtinimas. Kartais ramybę sudrumsčia delegatų komentarai, bet dažniausiai tai redakciniai, dokumentų formuluotes liečiantys pastebėjimai. Galutinai parlamento pareigybių sąrašą išsemia nesibaigiančios reglamento, įstatų korekcijos.

Tokia įprasta mūsų parlamentarų rutina – linksėti pagal SA prezidento ir valdybos sustyguotą biurokratinį ritualą. Jokių politinių disku-

sijų, viešų pozicijų ir rezoliucijų už studentų interesus. Jokios sprendimo teisės metinio veiklos plano sudarymo procese. Jokios parlamentinės SA biudžeto kontrolės. Nors parlamentas renka prezidentą bei valdybą, vėliau po rinkimų pastariesiems suteikiamas neribotos galios kreditas formuoti ir vykdyti SA programą. Tuo tarpu parlamentas lieka žiovauti kamputyje: jame vykdomos tik šabloniškos administracinės procedūros ir tvirtinamos kandidatūros į postus universiteto struktūrose. Dabartiniame stovyje parlamentas studentams nei neįdomus, nei reikalingas.

Studentų savivaldos pajėgumas svarbus ne tik dėl jų galimybės savaraniškai nuo kitų universiteto organų tvarkyti savo reikalus ir lygiu balsu spręsti dėl universiteto ateities, bet ir dėl to, kad išėjus iš akademinės sferos šie gebėjimai studentams nenukris iš oro.

TREČIA DALIS

KĄ VEIKIA ŠAUKSMININKAI?

1. STUDENTŲ PARLAMENTAS

Šauksmininkų veikla apima įvairias studentų gyvenimo sritis. Platus veiklos laukas leidžia skirtingų interesų studentams surasti judėjime savo vietą, lavinti tuos igūdžius, kurie svarbiausi studentams dėl progresyvios studentų politikos.

2019 metų gruodį vykusiuose VDU studentų parlamento rinkimuose šauksmininkų kandidatai laimėjo 15 iš 40 parlamento vietų. Daugiau nei trečdalį vietų pirmuose dalyvautuose rinkimuose judėjimui pavyko laimėti programoje iškėlus studentų savivaldos, darbo ir maitinimo klausimus.

Per tą laiką parlamente šauksmininkų iniciatyva svarstyti studentų darbo klausimai, švietimo ir mokslo bendruomenės palaikymas, viešosios valgyklos steigimas. Taip pat pateiktos pataisos atstovybės įstatams, stengiantis kuo labiau susti-

printi studentų parlamentą ir perduoti jam prezidento ir valdybos rankose sukonzentruotas valdymo galias.

Prasidėjus covid-19 viruso sukeltai krizei, šauksmininkai taip pat ėmėsi klausimų, nenumatytų rinkimų programoje. Svarbiausias iš jų – studentų, gyvenančių bendrabučiuose atleidimas nuo nuomos mokesčių per karantiną ir studentų paramos fondo valdymas.

Parlamente šauksmininkų grupė nesudaro daugumos ir todėl negali lengvai vykdyti savo norimos politikos. Vis dėlto, turimos vietos užtikrina, kad nariai neturi galimybės priimti sprendimų be šauksmininkų balsų.

2020 metų pavasarį judėjimas taip pat dalyvavo rinkimuose į VU studentų parlamentą. Vis dėlto šie rinkimai VU vyksta ne visuotinai, bet tik tarp atstovybės narių uždaruose kiekvieno fakulteto renginiuose. Todėl judėjimui VU studentų parlamente ir šią, ir praėjusią kadenciją atstovavo tik vienas narys. Nepaisant to, šauksmininkams ir VU pavyko pasiekti ne ką mažesnių rinkimų programoje numatytų tikslų nei VDU.

Šauksmininkų studentų parlamento grupės yra pagrindinis formalus judėjimo politikos įrankis. Čia įvairių fakultetų šauksmininkų programai prijuočiantys atstovai bando įtikinti

kitus parlamento narius, kad demokratija ir solidarumas nėra pamiršti studentų politikoje. Į jų gretas gali įsilieti bet kas, kas nebijo ar nori išmokti kalbėti viešai ir imtis svarbiausių studentų klausimų. Ūdžius, kurie svarbiausi studentams dėl progresyvios studentų politikos.

2. NEFORMALI VEIKLA

Kai kam sėdėti ir ginčytis ilguose parlamento posėdžiuose yra rojus, kai kam – pragaras. Mėgstantiems išeiti į gatves labiau patiks šauksmininkų atliekamas neformalus aktyvizmas.

Šauksmininkų judėjimas prasidėjo būtent nuo neformalių veiksmų. 2019 metų pavasarį buvo surengta pirmoji akcija už viešąjį VDU bendruomenei skirtą valgyklą. Neformali judėjimo pradžia buvo pagrįsta kritika studentų atstovybėmis, bet per tą laiką šauksmininkai ėmėsi ir formaliai dalyvauti studentų atstovybės veikloje. Derinti neformalų aktyvizmą ir veiklą studentų parlamente yra šauksmininkų veiklos pagrindas.

Savo neformaliomis akcijomis ir kitų akcijų palaikymu šauksmininkai geriausiai gali pasitarnauti toms sritims, kuriose jų formali įtaka yra maža. Taip dažniausiai išreiškiamas solidarumas

kitoms visuomenės grupėms. Dalyvavimas palai-
kant švietimo ir mokslo darbuotojų reikalavi-
mus, jų organizavimąsi dėl geresnių darbo
sąlygų, LGBT bendruomenę ne tik paremia šias
grupes, bet ir angažuoja jas domėtis ir studentiš-
kais klausimais ir atėjus laikui paremti ir jų
reikalavimus.

Galų gale ne visada formali veikla organuose
yra neformalios tąsa. Negalėdami atkreipti
abejingų studentų atstovų dėmesio ar jų įtikinti
posėdžių metu, šauksmininkai organizuoja
viešosios studentų nuomonės spaudimą.
Šviežiausias ir geriausias to pavyzdys – 2020
metų kovo mėnesį VDU organizuotas studentų
nuomos streikas, kuris privedė prie geresnių
sąlygų karantino metu bendrabučiuose laikinai
negyvenantiems studentams.

3. STUDENTŲ SPAUDA

Studentiška žiniasklaida turėtų vaidinti ypač
svarbų vaidmenį, bet didžioji dalis jos nesiskiria
nuo didžiųjų šalies žiniasklaidos priemonių.
Popsinis, gyvenimo būdo ir bulvarinis studentiš-
kų leidinių ir radijo turinys piešia nekokį jų
redaktorių požiūrį į studentus – atseit jiems

nereikia arba jie nesupranta kokybiško analitinio turinio. O blogiausia tai, kad studentų žiniasklaida nesudaro terpės studentams reikštis nesivaržant dėl vietos pagrindinėje žiniasklaidoje, nelavina jų įgūdžių rašyti, skaityti ir kritiškai vertinti juos supančius reiškinius. Be to, ji neatspindi studentų gyvenimo realybės.

Šauksmininkai tiesiogiai imasi spręsti studentų spaudos problemas. Judėjimo svetainėje reguliariai publikuojami ir patyrusių, ir pirmuosius savo tekstus rašančių studentų straipsniai studijų, mokslo, užsienio ir Lietuvos studentų politikos bei kultūros temomis. Be originalių tekstų puslapyje galima rasti ir straipsnių, susijusių su studentija, vertimų. Galiausiai, mūsų redakcija nuolat stengiasi palaikyti aukštą turinio kokybę. Jeigu turi sukaupęs patirties dirbdamas su tekstais, tai galbūt tapsi kitu šauksmininkų redaktoriumi.

Be tekstų šauksmininkai taip pat semestro metu VDU studentų radijui rengia podcastą „Universmagas“. Tinklalaide sudaro dvi rubrikos. Kas dvi savaites „Studentų žiniose“ kalbama apie studentų politikos ir kultūros naujienas Lietuvoje ir užsienyje. Per kelias minutes studentai sužino svarbiausias naujienas iš Lietuvos studentų rinkimų, universitetų politikos ir apie studen-

tų arba studentams organizuojamus kultūros renginius.

4. STUDENTŲ SAVIVALDOS TYRIMAI

Kadangi šauksmininkai vykdo savo politiką studentų atstovybės organuose, neretai tenka skirti daug resursų ir laiko išsiaiškinti kaip būtent veikia universitetas ir studentų gyvenimas. Už kiekvieno šauksmininkų pasiūlymo ar pozicijos slypi keliolika ar keliasdešimt valandų duomenų rinkimo.

Surinktus duomenis judėjimas ne tik naudoja savo politikos pasiūlymams formuoti, bet ir prieinama forma pasidalina su studentija, informuojant ją apie apleistus studentų savivaldos ir politikos kampelius.

Pirmasis toks tyrimas atliktas 2020 metų vasarą. Jo tikslas – ištirti kokios kilmės lėšomis ir kokias veiklas gausiausiai finansuoja didžiausių Lietuvos universitetų studentų savivaldos 2019 metais. Jis padėjo atsakyti į klausimus, kaip dabartinė finansavimo struktūra daro įtaka renkantis, kokias veiklas renkami finansuoti atstovybės, ar dabartinis finansų valdymo modelis riboja studentų savivaldos autonomiją.

Ateityje planuojamas studentų savivaldų demokratijos tyrimas, kurio tikslas – apžvelgti universitetų studentų aktyvumą savo atstovų rinkimuose 2019 metais ir palyginti jį su Vokietijos studentų aktyvumu.

Šios veiklos barai Lietuvoje praktiškai netyrinėti, tad savo studijų metu įgytas žinias ar įgūdžius norintys pritaikyti studentai visada atras, kaip su šauksmininkų pagalba įvykdyti užsibrėžtą tyrimą.

KETVIRTA DALIS

MŪSŲ PROGRAMA

1. STUDENTŲ SAVIVALDOS VIZIJA

Studentų savivalda turėtų prasidėti nuo pripažinimo, kad studentija nėra vienalytė interesų grupė. Kad jų interesai būtų atstovaujami, studentų narystė savivaldoje turi būti visuotinė.

Visi studentai turėtų turėti balsavimo teisę renkant savo atstovus ir prisidėti finansiškai prie bendrų reikalų tvarkymo. Mažas kiekvieno studento įnašas galėtų leisti savivaldai tapti nepriklausomai nuo universiteto administracijos, geriau ginti studentų interesus ir įsipareigoti studentams didesniems darbams.

Šauksmininkų tikslas yra ne tik sudaryti sąlygas tokiai studentų savivaldai rasti, bet ir atstovauti progresyvių ir labiausiai socialiai pažeidžiamų studentų interesams. Juk bendra studentų gerovė nėra tik individualių studentų gerovės suma.

2. ATLIKTINI DARBAI

Studentams turi būti sudarytos materialinės sąlygos užsiimti politikos ir kultūros reikalais.

Svarbiausia – sumažinti dirbančių studentų skaičių gerinant valstybės remiamų paskolų sąlygas ir pereiti prie valstybinių paskolų.

Studentams turi būti sudarytos tinkamos sąlygos studijuoti. Į studijų aprūpinimą turi būti įtrauktas maitinimas prieinama kaina ir kokybiškas būstas. Aukštųjų mokyklų patalpose neturėtų veikti įstaigos, prioritetu laikančios pelną, o ne studentų gerovę.

Studentų savivalda turi būti reformuota. Narystė savivaldoje turi būti visuotinė, studentai – finansiškai prisidėti prie jos išlaikymo ir taip ją įpareigoti atstovauti jų interesus. Studentų parlamentas turėtų priimti svarbiausius sprendimus, susijusius su atstovybių veikla.

Atstovybės turėtų labiau įsipareigoti studentams – steigti erdves laisvalaikiui, finansuoti jų kultūrinę ir mokslinę veiklą, kaupti paramos fondus ekstremaliais atvejais paremti prasčiau besiverčiančius studentus.

Studentai turi remti aukštojo mokslo darbuotojų reikalavimus geresnėms darbo sąlygoms, didesniems atlyginimams, didesniam

mokslinių tyrimų finansavimui bei kitų viešojo sektoriaus darbuotojų solidarumo.

3. PRISIJUNK

Jeigu nori prisidėti prie bet kurios šauksmininkų veiklos Kaune, Vilniuje ar kituose miestuose, junkis į mūsų kassavaitinius susirinkimus. Dėl viruso susitinkame nuotoliniu būdu, taigi rašyk mums elektroniniu paštu į judejimas@sauksmas.net arba į mūsų Facebook paskyrą.

Tavo universitete ar kolegijoje nėra šauksmininkų? Nori pradėti organizuotis? Suburk iniciatyvinę grupę ir imkis studentų politikos. Susisiek su mumis – padėsime sėkmingai pradėti darbus.

Trečias pataisytas leidimas
© Studentų judėjimas „Šaukšmas“, 2021
Tiražas 100 egzempliorių

saukšmas.net

